

## ΛΥΡΑ ΚΑΙ... ΛΙΡΑ

ΣΤΗΝ ἐποχὴ ποῦ οἱ θεοὶ γλεντούσανε  
στὸν Ὀλυμπο ποῦ εἶχαν τὰ παλάτια τους,  
κι' ἔπιναν δηλαδὴ καὶ τραγουδούσανε  
καί, σὰν ρωμηοί, ἐβγάζαν καὶ τὰ μάτια τους·

Εἶχανε τὸν Ἀπόλλωνα τὸν χαϊδεμένο  
νὰ ψέλνῃ τὰ τραγούδια κάθε ὥραίᾳς,  
καὶ τὸν Ἑρμῇ τὸν εἶχανε παραρριμένο,  
κι' ἦταν ὁ ταχυδρόμος τῆς παρέας.

Καὶ ὄντας ὁ Ἀπόλλωνας στὸ γλέντι ἀπάνω  
ἔπαιζε λύρα, ποῦ ἦταν ἓνα θᾶμα,  
ἔλεγεν ὁ Δίας στὸν Ἑρμῇ: — Βρὲ τσαρλατᾶνο!  
πάρε καὶ πῆγαινε στὴν Τάδε αὐτὸ τὸ γράμμα.

- Ἄντε, μωρὲ Ἀπόλλωνα, πᾶνάθεμά σε!  
σὺ τραγουδᾷς καὶ παίζεις κι' ἐγὼ τρέχω·  
μὰ θὰ σὲ κάμω ἐγὼ νὰ μὲ θυμᾶσαι,  
ποῦ ἔχεις λύρα ἐσὺ καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω!

Τραβᾷ κι' ἐκεὶὸς ἀμέσως σὲ μιὰ κάμερα,  
κρύβεται δέκα μέρες, ἓνα μῆνα,  
κι' ἐκεῖ, ποῦ λές, μονάχος καὶ παράμερα,  
φτιάχνει μιὰ *λίρα* ποῦ ἦτανε... στερλίνα!

Μιὰ μέρα τὸ λοιπόν, ἐκεῖ στὸ γλέντι,  
ποῦ πῆγαινε κι' ἐρχότανε τὸ νέκταρ βίρα  
τριγύρω ἀπὸ τὸ Δία τὸν ἀφέντη,  
καὶ γρατσουνοῦσε κι' ὁ Ἀπόλλωνας τὴ λύρα·

- Πετιέται κι' ὁ Ἑρμῆς μέσα στὴ μέση  
καὶ λέει στὸν Ἀπόλλωνα μὲ φούργια:  
— Γιὰ κύττα λίρα ποῦ'χω ἐγὼ, σ' ἀρέσει;  
εἶνε στερλίνα ἐτούτῃ καὶ καινούργια.

ὦχ! τ' ἦταν κεῖνο τὸ κακὸ ποῦ ἐγίνη,  
 πῶς νὰν τὸ πῶ καὶ νὰν τὸ μολογήσω!  
 τῇ θέσει του ὁ Ἀπόλλωνας ἀφίνει  
 καὶ τρέχει, τρέχει στὸν Ἑρμῇ ἀπὸ πίσω.

Μὰ ποῦ νὰ φτάσῃ τὸ θεριὸ ἐκεῖνο  
 ποῦ εἶχε φτερὰ σὲ πόδια καὶ κεφάλι!  
 καὶ ἀπὸ τότες τρέχουν ντεκοτίνο,  
 κ' ἡ μία λύρα κυνηγάει τὴν ἄλλη!...

Κι' ὅπου σταθοῦν καὶ πιάσουνε κουβέντα  
 κι' ὁ ἓνας ἀντικρὺ στὸν ἄλλον ἔβγη,  
 κάνει ὁ Ἀπόλλων χίλια κομπλιμέντα,  
 μὰ ὁ Ἑρμῆς κουμπώνεται καὶ φεύγει!

Μὰ ὄντας βρεθοῦν σὲ δείπνο σὰν ἀδρέφια  
 κι' οἱ δυὸ Θεοὶ τὸ ρίξουνε στὰ κέφια,  
 ὁ κύρ Ἀπόλλωνας τῇ λύρα παίζει,  
 κι' ὁ κύρ Ἑρμῆς... πληρώνει τὸ τραπέζι!...

ΠΟΛ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

## ΣΤΙΓΜΑΙ ΘΥΜΗΔΙΑΣ

### Τὰ ἀνωφελῆ λουτρά

Ἡ μαμά. — Κ' ἐφέτος ἡ κόρη μου πῆγε γιὰ μερικὲς ἑβδομάδες στὰ λουτρά. Τῇ στέλνω κάθε χρόνο.

Ἡ φίλη της. — Καὶ βλέπει καμμιά ὠφέλεια;

Ἡ μαμά. — Μπᾶ! δὲν βαρύνεσθε! Κάθε χρόνο γυρίζει μονή της!..

### Εὐθηνὸς γαμπρὸς

Ἡ δεσποινίς. — Τί νὰ σᾶς πῶ... Δὲν μοῦ φαίνεται πολὺ εὐμορφος αὐτὸς ὁ κύριος... Ἐπερίμενα νὰ μοῦ προμηθεύσετε κανένα τῆς προκοπῆς...

Ὁ μεσίτης γάμων. (ἀγανακτῶν). — Μά, κορίτσι μου, μὲ προῖκα μόνον 5,000 δραχμῶν ποῦ θὰ βρῆτε τὸν καλλίτερον, καὶ μάλιστα... στὴ σημερινὴ ἀκρίβεια!..

### Μισὲς δουλειὲς

Ἡ σύζυγος. — Ἀχ, ἄνδρα μου, κουράσθηκα σήμερα. Εἶμαι μισοπεθαμμένη.

Ὁ σύζυγος. — Φυσικά! Ὅλα σου τὰ κάνεις μισά...

### Συζυγικὰ κοπλιμέντα

Ἐκεῖνος. — Εἶνε παρατηρημένον: οἱ κουτότεροι ἄνδρες παίρνουν τῆς ἐμμορφότερες γυναῖκες...

Ἐκεῖνη. — Ἐλα, ἔλα! θέλεις νὰ μοῦ κάνῃς κοπλιμέντα!..